

Water

Het water zegt me dat mijn blik veranderen kan.
Druppel voor druppel. De kronkelige weerspiegelingen.
Onvolmaakt. Zo zie ik mezelf.

Stenen. Stenen maken het beeld nog meer vertroebeld.
Ongewilde stenen: ik gooide ze er niet in.
Nu is het nog erger. Ik blijf kijken naar mezelf.
"Of ze het even willen gladstrijken", vraag ik.
Kan blijven staren in de onvolmaakte spiegel. Van mijn ziel.
"Van mijn ziel moesten ze afblijven", klaag ik.
Maar het helpt niet. Oneerlijk water: vervuild en onrustig.

Begint te regenen.
Het water zegt me dat mijn blik veranderen kan.
Druppel voor druppel. Ik kijk omhoog. Drink ander water.
Water dat mijn blik veranderen kan.

